

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮೆಸೇಜ್

1st MAY '52

6

Chandamama May '52

ಚೋರತನ

Photo by Anant Desai

ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ
ಬೆಂಗಳೂರು : ಶಾರದಾ—ಸ್ವಸ್ತಿಕ್—ರೂಪನುಹಲ್

ಮೈಸೂರು : ನ್ಯೂ ಆಪೆರಾ ಮಂಗಳೂರು : ನ್ಯೂ ಚಿತ್ರಾ
ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಗುರುದೇವ	9	ಸತ್ಯ	33
ಮೂಷಕ ವಿನಾಶ	10	ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು	39
ಜಗಳಕ್ಕೆ ಔಷಧ	12	ನದುರು ಬಿದ್ದಾಗ	42
ಅರಳಿನುರದ ಆತ್ಮ	13	ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ	44
ಆಪೂರ್ವ ಸ್ತಂಭ	17	ಕಷ್ಟ-ಇಷ್ಟ	49
ಶುಭವಾರ್ತೆ	25	ಇಂದ್ರಜಾಲ	50
ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	29	ಕುಂಭಕರ್ಣ	54

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗೆಹನಿ, ಚಿತ್ರ, ಪದ್ಯಗಳೂ ಇವೆ.

ರೊಂಡು, ಬಾದಾಮಿ, ಕಾಫಿ, ಚಂದ್ರಹಾರ
ಗಳು, 24" ಒಂದೆಳಗೆ ರೂ. 11/- ಕಂಪುಡೆ
ಹೈನು 18" 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 5/- 800 ಡಿಕ್ಟುನು
ಗಳೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತ. ಪೋಸ್ಟೇಜು 1/-
ರಾಜಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ (ರಿಜಿ.)

ರಾಜಾ ಬ್ರಿಂಗ್ಸ್; ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣ

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಡಲಿರುವ
ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೂತನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರ
ಜೈ ಹಿಂ ದ್

ಸಿವಿಲ್ ಏರಿಯಾ : ಆಜೇರಾ ಮೈಸೂರು : ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ
ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಮುಖ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ :
ಕಾಂತಕುಮಾರಿ, ಅಲಿತ, ಗಿರಿಜ, ಮುಕ್ತಾನುಲ,
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಭಾ, ಬಿ. ಎಸ್. ಆರ್.

ಡೈರೆಕ್ಷನ್ :
ಸಿ. ಪುಲ್ಲಯ್ಯ ಬಿ. ಎ. -★

ಸ್ಟುಡಿಯೋ :
ವಾಹಿನಿ

A TALLAM RELEASE

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳು
ಮಹಾತ್ಮರವರ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿ 6 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಬೆಲೆ 24/- ರೂ. 9 ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾಮಾಯಣ 27/-, 7 ಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ 21/-, 4 ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ 12/-, 4 ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾ 12/-, 4 ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 12/-, ಯತರೆ ನೂರಾರು ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬರಿಯಿರಿ.

N. G. R. Mfg. Co. Ltd.,
ಬೊಂಬೇ, ಲಂಡನ್, ಚೀನಾ

6 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲ್ ಪಟ್ಟಿ ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಪೂರೈ ಮೊಬಲಗೂ ಅಥವಾ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ತುಗಳೂ ನಾವೇ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕ ಸುವವರು ಸ್ವಾಮ್ಯ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಚಂದಮಾಮ

ನಾರ್ಥಿಕ ಚಂದಾ

ರೂ. ೪ - ೮ - ೦

ಎರಡು ವರ್ಷ ಚಂದಾ

ರೂ. ೮ - ೦ - ೦

Chandamama Publications,

ARCOT ROAD,

Kodambakkam :: Madras-24

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೮ : ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಗುರುದೇವ

ಗುರುವ ನಿಂದಿಸಬೇಡ
ಓ ಮುದ್ದು ತಮ್ಮ
ಗುರು ದಯವೆ ಗಳಿಸಿ
ನೀ ಬಾಳ ಬೆಳಗಮ್ಮ
ಗುರುರಾಯನೇ 'ಬ್ರಹ್ಮ'
ಗುರುವೆ 'ಸಿರಿ ಧರನು'
ಶಿರದಿ ಶತಿಯನು ತಳೆದ
ಗುರುವು 'ಪರಶಿವನು'
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ
ಗುರುವೆ 'ದೈವತವು'
ಗುರುವೆಂಬ 'ತಾರಕವು'
ಸಕಲ ಸಾಧನವು
ಗುರು ಕರುಣ ವಿಲ್ಲದೊಡೆ
ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ

ಮೇ ೧೯೫೨

ಬಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟ, ಮುಂಡಾಜಿ.

ಗುರುವ ಸೇವಿಸಿದವಗೆ
ಭವಭಯಗಳಿಲ್ಲ
'ಗುರುದ್ರೋಹ' ಗೈದ
ಚಂದ್ರನು ಪತಿಸನಾದ
'ಗುರುಭಕ್ತ' ಏಕಲವ್ಯನು
ಯೋಧನಾದ
ಗುರುವು ಮುನಿದರೆ ನಿಜದಿ
ಮುನಿನನೀಶ
ಗುರುವು ಹರಸಿದರೆ
ಹರಸುವನು ಪರಮೇಶ
ಮರೆ ಹೊಕ್ಕವರನು
'ಗುರುದೇವ' ತಾ ನೋಲಿನ
ಗುರುವು ಒಲಿದವರ
ತಾ ದೇವ ಕಾಪಿಡುವ

ಮೂಷಕ ವಿವಾಹ

ಮುನಿವರನೊಬ್ಬನು ದಾರಿಯ ನಡೆಯತ
ಇಲಿ ಮರಿಯೊಂದನೆ ನೋಡಿದನು
ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿ
ಇಲಿಯನೆ ಚಿಲುಬಾಲೆಯ ಮಾಡಿದನು.

ಮಾನವ ಕುಲದ ಮಾನಿನಿ ತೆರದಲಿ
ಮುದ್ದಿನಿಂದಲೇ ಪಾಲಿಸಿದ
ನೋಹಕರೂಪದಿ ಯೌವನವೇರಲು
ಮದುವೆಗೆ ವರನನೆ ಶೋಧಿಸಿದ.

‘ ರವಿಗಿಂತಲು ಬಲಶಾಲಿಯ ಕಾಣೆನು
ಆತನೆ ಕುವರಿಗೆ ಸರಿವರನು ’
ಎಂದೆನುತ್ತಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಕುವರಿಯ ಕೈವಿಡಿಯೆಂದುಸುರಿದನು.

ರವಿಯಂತರುಹಿದ ಕುವರಿಯ ನೋಡಿ
“ ಮೇಘವು ನನಗಿಂತಲು ಗಟ್ಟಿ
ಆತನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವವು
ವ್ಯರ್ಥವು ಕೇಳಾತನ ಮನಮುಟ್ಟಿ. ”

ಮೇಘನ ಕುರಿತು ಮುನಿಬೇಡಿದನು
ಮೇಘನು ಗಾಭರಿ ಹೊಂದಿದನು
“ ನೋಡೆಲೆ, ಮುನಿವರ ನಿನ್ನೀ ಕುವರಿಗೆ
ಮಾರುತನೇ ಸರಿ ”—ಗುಡುಗಿದನು.

“ಕಮಲಪ್ರಿಯೆ”
ಮದರಾಸು.

“ನಿಜ, ನಿಜ, ಮಾರುತ ಬಲಯುತನು
ಆತನು ಬೀಸಲು ಮೇಘನು ನಿಲ್ಲನು
ಗಾವುದ ದೂರಕೆ ಓಡುವನು”
ಎನುತಲಿ ಮುನಿವರ ಸಾಗಿದನು.

“ವಾಯುದೇವನೆ ಲೋಕಪಾಲನೆ
ನೀನೇ ಕರವಿಡಿ ಕುವರಿಯನು
ತಕ್ಕ ವರನಿಹೆ ಕರುಣತೋರೈ”
ಎಂದತಿ ದೈನ್ಯದಿ ಬೇಡಿದನು.

ವಾಯು ಕರುಣದಿ ಮುನಿಗೆ ನಮಿಸಿ
ದೀರ್ಘದಂಡದಿ, ನುಡಿದನು
“ಸ್ವಾಮಿ, ಗೋಡೆಯ ಶೂರನಿಹನು
ಆತನೆಡೆ ನಾ ದೀನನು.”

ವಾಯು ಮಾತನೆ ಮುನಿಯು ನಂಬಿ
ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ತಾ ಬೇಡಿದನು
“ಬೇಡ ಬೇಡ” ವೆಸುತ್ತ ಗೋಡೆಯು
ಇಲಿಯ ಹಿರಿಮೆಯ ತೋರಿದನು.

ಇಲಿಯೊಂದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯ ಭೇದಿಸಿ
ತೋರಲು ಶೂರಕೆ ಮುನಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು
ಇಲಿಗೆ ಇಲಿಯೇ ಸಾಟಿಯನುತ್ತಲಿ
ಇಲಿಗೆ ಇಲಿಬಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಿದನು.

ಜಗಳಕ್ಕೆ ಔಷಧ

ಸಿ. ಎಸ್. ರಾವ್, ಉಡುಪಿ.

ಸೋಮಿಯ ಗಂಡನು ಲಿಂಗನು ಎಂಬವ
ಕಡು ಕೋಪಿಷ್ಠನು ಅದು ದಿಟವು.
ಕರುಣೆಯೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಮಡದಿಯ
ಗೋಳಾಡಿಸುವನು ಅನುದಿನವು.

ಇಂತಿರಲೊಂದಿನ ಗಂಡನು ಹೊಡೆಯಲು
ಸಹಿಸಲು ಆಗದೆ ಓಡಿದಳು
ತನ್ನಯ ಕಷ್ಟವ ಒಲಿಯಲು ನೆರೆಮನೆ
ಮುದುಕಿಯ ಬಳಿ ತಾ ಸಾರಿದಳು.

ಬಡ ದಂಪತಿಗಳ ಜಗಳದ ಗುಟ್ಟನ್ನು
ಅರಿತಹ ಮುದುಕಿಯು ಸೋಮಿಯನು
ಕರುಣಿಸಿ ಆಕೆಯ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟಳು
'ಔಷಧ' ಎನ್ನುತ ಸೀಸೆಯನು.

"ನಲ್ಲಗೆ ಕೋಪವು ಬರಲೀ ಔಷಧ
ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನೀ ಬಾಯೊಳಗೆ
ಅವನಿಗೆ ಕೋಪವು ಹೋಗಲು ಆಗಲೆ
ಉಗುಳುವುದೂ ಔಷಧ ಹೊರಗೆ."

"ಈ ತೆರದಲಿ ನೀ ಔಷಧ ಕುಡಿಯಲು
ಹೊಡೆಯನು ತಾ ನಿನ್ನನು ಪತಿಯು,
ಬರುವುದು ನೀ ತಾ ಎನ್ನಯ ಮನೆಕಡೆ
ಬರಿದಾಗಲು ಈ ಔಷಧಿಯು."

ಮುದುಕಿಯು ನುಡಿದೀ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತ
ಸಂತಸಗೊಂಡಳು ಮನದಲ್ಲೆ
ಔಷಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಬಡ ಸೋಮಿಯು
ಹೊರಟಳು ಮನೆಗಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೆ.

ಸೋಮಿಗೆ ಲಿಂಗನು ಹೊಡೆವುದು ನಿಂತಿತು
ಆಕೆಯು ಔಷಧ ಸೇವಿಸಲು,
ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಕಡೆ ಹೊರಟಳು ಔಷಧ-
ವಿಹ ಸೀಸೆಯು ಬರಿದಾಗಿರಲು.

ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಲಿ ಮುದುಕಿಯ ಹೊಗಳುತ್ತ
ಹರುಷದಿ ಆಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಸೋಮಿಯು ಔಷಧ ಕೇಳಲು ಮುದುಕಿಯು
ನಗುತ್ತ ನುಡಿದಳೀ ತೆರದಲ್ಲಿ.

"ಕೇಳಲೆ ಮಗಳೇ, ಔಷಧವನು ನಾ
ಪಾಠವ ಕಲಿಸಲು ಕೊಟ್ಟೆನು.
ನನ್ನಯ ಮಾತಿನ ತೆರದಲಿ ನಡೆವೊಡೆ
ಜಗಳದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಅರುಹುವೆನು."

"ನಿನ್ನಯ ಇನಿಯಗೆ ಕಡುಕೋಪವು ಬರೆ
ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾಡುವಿ ಬರಿದೆ,
ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪವ ಎರಿದಂತಾಗಲು
ಹೊಡೆವನು ನಿನ್ನನು ನಿರ್ದಯದೆ."

"ಎದುರಾಡುವುದನು ನಿಲಿಸಲು ಕೊಟ್ಟೆಹೆ
ನೀರನು ಔಷಧ ಎನ್ನುತಲಿ
ನಿನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆ ವಿನನು ಅಡದು
ಉದಕವು ತುಂಬಿಹ ಬಾಯಿಯಲಿ."

"ಗಂಡನ ಕೆಲಸವ ಹರುಷದಿ ಮಾಡುತ್ತ
ಅವನನು ಸಂತಸಪಡಿಸುವುದು
ನಲ್ಲನ ನುಡಿಗಿದುರಾಡದೆ ಕೇಳುತ್ತ
ಲಿರುವುದು ಪತ್ತಿಯ ಧರ್ಮವದು."

ಅರಳಿಮರದ ಆತ್ಮೆ

ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಐಕ್ರಮರಾಜಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಿಸ್ತದ್ವ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೂರು ಮಂಟಪಗಳಿದ್ದವು. ಗೋಪುರದ ಮೇಲಿನ ಜೊಂಬಿಗಳೂ, ಗೋಪುರಗಳನ್ನೂ ಹಿಗ್ಗುತುಗಳೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು 33,333 ಸ್ತಂಭಗಳಿಗಿಂತಿಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

ಆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮುನ್ನ ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತಿಥಾನಿ ಅರಳಿಮರವಿತ್ತು. ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ರಾಚೀನದ ಅದರ ಸೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಟಿಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಯಾಸವಿಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರು ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ತೀರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವ ಒಂದು ಸ್ನೇಹನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆ ಮರವನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಆಯಿತು.

ಆ ಅರಳಿಮರದ ಬಿಡುಮುಕ್ತ ಸೂಚನೆಗಳು ಒಬ್ಬ ರೆಹಮಾನ, "ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವ ಈ ಮರವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದೇನು ಹಾಕುವುದೇ? ಒಬ್ಬ ಜನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ! ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿತ್ತು ಅನಂತವನ್ನೊದ್ದುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಕ್ರಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಡಿ. ನಿಮಗೆ ಹಾಗೆ ಹುಲಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಕೊಡು ದೊರೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ.

ರಾಜನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿತು ಈ ಸಮಸ್ಯೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮರುನಾಯಕ ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುಧನ್ವ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ತ್ರಿಲೋಕಸುಂದರಿ ಎಂಬ ಮೇಳ ಒಂದುದಾದಂಕಿತು ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು.

ಮಹಾವ್ಯಕ್ತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹರಿತವಾದ ಕೊಡಲಿ
ಗಳಿಂದ ಚಕಚಕನೆ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲವೇ? ಬದಲು ಹೇಳಲು
ಯಾರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ?

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುದಿನಗಳು ಕಳೆದವೇ ಹೋದವು.
ಮುಂದುವರಿದು ಮುರಗನು ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ
ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಸುಧಿಸಿದನು. ಮೊದಲಿನಿಂದ
ಅತನ ಸಕ್ಕದ್ದರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಕೂಡಲಿ
ಅಕೆಯ ಕಪ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು.
ಸುಧಿಸಿತು. "ಮುಧಿಸಿತು, ಇದು ಕಪ್ಪು.
ನಾನು ಅನುರ ಮುರಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಧಿಸಿತು.
ಮುರಗನು ಅನುರ ಗೊರಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಈ ಅನುರ ಮುರಗನು ಸುಧಿಸಿತು. ಜನರನ್ನು
ಬಯಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಈಗ ಒದಗಿದೆ.
ನಾನು ಈ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತನಿಗೆ ಅಕ್ಕ. ನಿನ್ನನ್ನು
ಚಿರಕಾಲ ಸುಧಿಸಿ ಮುರಗನನ್ನು ಮಾಡಿ
ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮುರಗನು
ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿಡಲಾಯಿತು.
ಮುರಗನು ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು
ನನ್ನ ಕೊಡಲಿಗಳಿಗೆ ತಗಲುತ್ತಿದೆ. ಮುರಗನು
ಅಕ್ಕ. ನನ್ನ ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಸುಧಿಸಿದನು.
ಇನ್ನು ಮುರಗನಿಗಿತ್ತು ಅ ಮುರಗ ಕೆಳಗೆ
ಬಿಡಲಾಯಿತು. ನಾನು ಸುಧಿಸಿತು. ಮುರಗನು.
ಮುರಗನಿಂದ ಮುರಗನು ಚಿರಕಾಲ ಮುರಗನು
ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಸುಧಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಅಕ್ಕ.
ಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುರಗನು ಅಕ್ಕ. ಮುರಗನು
ಮುರಗನು ಜಾಗರಣಕೆಯಿಂದ ಸುಧಿಸಿತು.

ನೀನು ತುಂಬಾ ಕೋಮಲಹೃದಯ. ನಿನ್ನನ್ನು
ದೇವರು ಕಾಪಾಡುವನು. ನನಗಿನ್ನು ಅಪ್ಪನ
ಕೊಡು. ಮುರಗನು ಗಂಡವನಾದನು.
ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅಂತ
ರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದಳು.

ಮುರಗನು ಮುರಗನನ್ನು ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ
ಗಾಳಿ ಮುರಗನು ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ. ತುಂಬಾ
ಸುರಾಧಾನಮಾಡಿದ. ತುಂಬಾ ಮುರಗನು
ಅ ಮುರಗನು ಸುಧಿಸಿತು. ಮುರಗನು.
ಅ ಮುರಗನು ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಮುರಗನು.
ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಮುರಗನು ಮುರಗನು
ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ. ಮುರಗನು ಮುರಗನು
ನೊಂದಮೇಲೆ ಮುರಗನು ಬಿಡಲಾಯಿತು.

ಮುರಗನು ಅತನ ಮುರಗನು ಅಕ್ಕ.
ಮುರಗನು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅಕ್ಕ.

***** ಚಂದಮಾಮ *****

ಯಾಕೆ ಆಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಸುಧಾಕರನು ಕೂಡ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕೂಡಲೆ ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ರಾಜನು ಕೂಡಲೆ ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು.

ರಾಜನು ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಮದುವೆ ನೋಡಿದರು. ಮರ ಕಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು.

ಕವಲಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಕವಲಿಸಿ ಆ ಮರದ ಮುಂಡ!

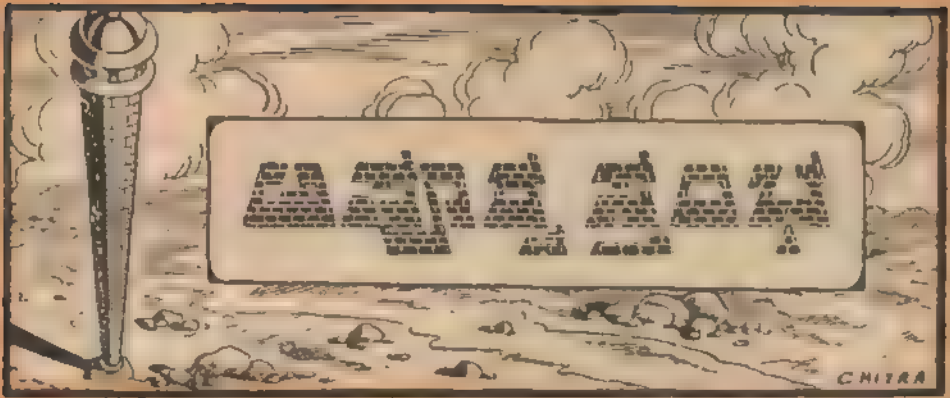
ಈಗ ಸುಧಾಕರನು ಮಗನೊಂದಿಗೆ "ಮಗೂ, ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡು. ನೀನಿಂದಲೇ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮದುವೆ. ನನ್ನ ಮಗು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದು.

ತಂದೆ ಹೇಳಿದಮೇರೆಗೆ ಆ ಹುಡುಗ ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ "ಅಮ್ಮಾ" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಮರವು ಕಡಲಿತು.

ಸಾವಿರಾರು ಬಲಶಾಲಿಗಳು ಆಲ್ಲಾಡಿಸಿದರಾದ ಆ ಮರ, ಆ ಮಗು ಕೈಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಡಲಿಗಿಳಿದು, ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜನರೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಟ್ಟು ತರಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಆಕೆಯ ಮೇಲಿನ ರಾಜನು ಆ ಅರಸನಿಂದ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಗೆದ್ದ. ಮದುವೆ ತರುವಾಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಎತ್ತಿಟ್ಟು ತರಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಆಕೆಯ ಮೇಲಿನ ರಾಜನು ಆ ಅರಸನಿಂದ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಗೆದ್ದ. ಮದುವೆ ತರುವಾಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಎತ್ತಿಟ್ಟು ತರಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು.

4

మంత్రియ ఆజ్ఞ ప్రకార భటించి వృద్ధుల గాగి రాజ్యవస్థల్లా లోభిసలు హేరటి విషయ జేరిచేపవ్వ. వారగళు, తింగళు గళు కళియొత్తవ. హేరదవరు ఓబ్బ రాదరూ హింతిరుగి బరువ సూతనగళు కాగెనల్ల. ఆవరిగాగి ఎమరు నోడెత్తి ద్ద మంత్రిగే ఓందోందు దినవూ ఓందోందు యుగవే ఆదహాగే తోడరుతిత్తు.

ఆదర వృద్ధులు బరల చిడలి, మంత్రిగే అకేయన్న కుంత విషయవోందే త్తు ముబ్బ. హగలూ రాత్రి ఆతన మనవన్న అకర్షినుత్తద్ద విషయగళు హలవారు. అత్త రాజకుమారన మరణం మును వన్న కండు ఓడియదేక. ఇత్త రాణియ మరణకృ కారణవేనోడ ఆరితుకోళ్ల బేక. కారతి తానాగి తలయమేల

హాకకొందిన జనాద్వార ఆనక, అవార వాదుదు.

పరిశితి ఓగిరువల్ల మంత్రిగే లూట రుటిసర్వ. సిద్ధిపరల్ల ఎందర ఆత్మయ్య వాదరూ పసిదే? యావక్తెన యావసుద్ది కేళునేనోడ ఎందు ఆతను కివగళన్న కిరీచిట్టు క్కొందిన. తాను కళుఓపిద భటరు యానాగ హింపిరుగువరేన ఎందు ఎవేయకృదే నోడెత్తిద్దాన. ఇన్న ఆతన మేదుళు పిత్తాంతియన్న రియదే పరి పరిపిధదల్ల తుంటా తురుకాగి కేలన నోడెత్తిక్తేందు బేరేర దేళబేళ?

ఈ మనోవేదనయింద మంత్రి ఇద్ద క్రిద్దంతేయే ఓందుదిన రాత్రి పకాకింపాగి వృద్ధునన్న బంధిసిద్ద క్కొణిగే యోద. తందేతాయుగళంతే పగిసిద్ద దేవస్త్రియ

‘జం ద మా ను’

ಕೃತಾಸಿಂಹರು ಮರಗಿಹಾಡುವಿಂದ ಆಶಾ ನ
ವೈದ್ಯನು ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ.
ಅದಂತೇ, ಅನಿರೀತನಾಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ಬಂದುಬಿದ್ದ ಅಪಸಿಂಹನಿಂದ, ಸುಮ್ಮನಾಗಿ
ಬದುಕಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಆಪ್ತನವೈದ್ಯನು, ಈಗ
ಕೇವಲ ಜೀವತ್ವವಾಗಿದ್ದ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನನ್ನು ಏನೆಂದು
ತಾನೇ ಮಾರಾಟಮಾಡುವೆ?" ಮಂತ್ರಿಗೆ
ಏನೂ ಹೊಳೆಯದಾಯಿತು. ನಿಜ ಹೇಳ
ಬೇಕೆಂದರೆ, ವೈದ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾದರೂ
ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತ್ತೆನ್ನೋ ಎಂದು ಕಂಡು
ಹಿಡಿಯಲು, ಅಥವಾ ಅತನಿಂದ ಪ್ರಾಯಶಃ
ಏನಾದರೊಂದು ಹೊಸ ಸುಳುಹು ತಿಳಿಯ
ಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ವೈದ್ಯನು ರಾಜ ರಾಗೆ

ಯರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಗಲಗಲನೆ ಅತ್ತ.
ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಅತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ವೈದ್ಯನು
ಸಿದ್ಧೋದ್ಧಿಷೆಯೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಪಾತ್ರಿ
ಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅತನು ವಾದಿಯನ್ನು
ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದ.

ಆಮಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ
ಬಂದುವನ್ನು ಕೋಣೆ ವಾದಿ ದೆವಲಕೊಂಡಳು.
ಅದರಿ ಬೇಗ ಬೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಳು.

"ವಾದಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಂದ ಎಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ನೋಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದು
ಸಹಾಸುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿ. "ಏಷ
ಪೂರಿತವಾದ ಹೂಲು ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ರಾಣಿಯು
ಮರಗಿಹೋದಿದ್ದು ಕೇವಲ ಜೀವಸಂಘಟನೆ
ಎಂದು ಯಾರು ಸಂಬಂಧಿಸಿ?" ಎಂದು
ತನಗೆ ಮೊದಲಿಂದಿದ್ದ ಸಂಶಯವನ್ನು
ಹೊರಗೆಡವಿದ. ಅಕಿಗೂ ಆಪ್ತನವೈದ್ಯನಿಗೂ
ಇರುವ ಗುರುತರವಾದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರ
ಸಿದ. ಅನುಬವವನ್ನೂ ಸೇವಾನುಯೋಗಿಸಿ
ಬೇಕಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ.
'ಕೃತಾಸಿಂಹನ ಕುಟುಂಬಗೌರವ ಉಳಿಸು
ವುದು ನಮ್ಮ ದೊರೆ ಕರ್ತವ್ಯ' ಎಂದು ರಾಜ
ನೀತಿ ಹೇಳಿದ ಆಕೆಗೆ.

ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಿಯನ್ನು ತಾರೀಫು
ಮಾಡುತ್ತಾ "ವಾದಿ, ಮೂಗೂ ಮುಖ

*** * * * * ಚಂದಮಾಮ * * * * *

1720

~ ~ ~ ~ ~

ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ...." ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ "ನಾನೂ ಇದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಬಂದೆ. ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವನು ವೈದ್ಯ, ಸಾಸ, ಆಮಾಯಕ. ಆತನಿಂದ ದ್ರೋಹ ನಡೆಯಿತೆಂದು ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ. ಇನ್ನು ಆ ದಾದಿ. ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿದವಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಅನುಮಾನಿಸುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿಸೋಣ" ಎಂದ.

ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ದಾದಿ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ದಾದಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಜವನ್ನು ಹೇಗೆಬಿಡುವಳೋ, ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಮುರಿಯುವಳೋ ಎಂದು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ಒಹಳ ವಿನವಿಂದ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಕೂಡಿಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಮ್ಮದಿ ತಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಈ ಕಪಟವಾದ ಮನ

ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ದಾದಿಯರನ್ನು ಸಿಜ ಹೊರಬೀಳುವವರೆವಿಗೂ ಸೆರೆಯಲ್ಲಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದವು. ಇದು ನಡೆದು ಈಗಾಗಲೇ ಆರು ವರ್ಷಗಳು ಗತಿಸಿದವು. ಆ ವೃದ್ಧಳ ಸುಳಿವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಸಿಜ ನುಡಿಯುವುದರೆ ಮರಗಿತ್ತಿಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸುವರೆಂದೂ ಸಹ ಬೆದರಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಿರ್ಮೋಷಿಗಳೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ

ಸಿ ಮಿ ತ ವು ಎಷ್ಟು ದಿನ ತಾನೇ ಉಳಿಯುವುದು?

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕೊನೆವೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ ಗಮಂಜವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಸುಖ ಮಾಡು ಆ ದೇವರಿಗೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಷ್ಟದಮೇಲೆ ಕಷ್ಟ ಎರಡು ತಿದ್ದಿದುದರಿಂದ ಆತನ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಡಾಂತರಗಳು ಕಳೆದು, ಕಷ್ಟಗಳು ಕೊನೆಮುಟ್ಟಲು ಯಾರು ಯಾವ ಪರಿಹಾರವರ್ಗ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಕಂಗಾಲಾದ ಪ್ರಾಣಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಯೋಗವಿಲ್ಲ. ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಡರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬದ್ದು ನಾಸ್ತಿಕನಾದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಮನಸ್ತತ್ವವು ಈಗ ತುಂಬಾ ಒದಲಾನಡೆ ಹೊಂದಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಗದ್ದ ಬೆಳೆಸಿಗೊಂಡು, ಕಾಸಾಯಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವಾಕನು ಈಗ ಸಿವಶಿವ ಸಾಕು, ಆತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಪೋಷಣ್ಣರಾಗುವನ್ನು ತೋರುವಂತೆ ಅಜೊಂದರೀತಿ ಹುಚ್ಚು ಛೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾಸಿರುವದೋ, ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಹಿಮೆಯಿರುವದೋ ಎಂಬ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಆತನು ಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ

ಪಾಪುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದು, ಅವರಿಂದ ಬಾಣ ಮಾಡುವನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನುಭಾವನು ಬರಲಾರನೆ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾರನೆ ಎಂದು ಆತನು ಅನುಕ್ಷಣವೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಗ್ಗೆ ತರುತ್ತಿರುವದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದವನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನೂಲು ಹೊದಿಸುತ್ತಿರುವನು ಬಂದ. ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಅಕ್ಕಮಾಡದೆ ಸರಸರನೆ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಲು ಅನುಬಾದ. ಆದರೆ ಅದರ ಕಾವಲುಗಾರರು ಅಡ್ಡಿಬಂದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಆದ್ಯಪ್ಪನವರಾತ್ ಆಗ್ಲಿಗೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಬಂದ. ಆ ಯೋಗಿಪುಂಗವನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ. ಆ ಯಾತ್ರಿರನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದವು. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಬಂದಿರುವ ಯಾತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಈಗ ದಶ-ಸಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಭಾವಿಸದೇ ಒಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಇದುವರೆವಿಗೆ ಬಂದುಹೋದ ಸುಮಾರು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಭವಿಸದಿದ್ದ ಒಂದೂ ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ. ಆದರೆ ಈಗ ಬಂದಾತನು ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಹೆಸರಿಗಾ ದರೂ ಒಂದುತಪ್ಪು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿದಂತೆ ಗುರುಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡುಹೋದ ಯೋಗಿ ವುಂಗನ. ತನ್ನ ಯಶಸ್ವಿ ಹೊಂದಿದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ವಾಂಛೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಷ್ಟ ಸತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ದಂತಿ ವಿವರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಬೀವಮಾನದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸಿತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಭಾವಿಸಿದ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯಾತ್ರಿರನು ಹೇಳಿ ಬಿಡಲು ಬಿಗ್ಗೆ ಮುಗಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ.

ಈ ಯಾತ್ರಿರನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೂಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಮದ ದೇವತೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ. ಯಾತ್ರಿರನ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರದಂತೆ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದವು.

ಮತ್ತೆ ದೇವರಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಏನು? "ಮಹಾತ್ಮನೇ ನಾನುನಾಡದ ಮಾತು ಎಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಶ್ರಯದ ನನ್ನ ಭಾವವಿರ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಾನುನಾಡುವೆನೋ ನಾಶ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಕಾಶಕನು ನಾನು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮಾತುಗಳೇ ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡು. ನನ್ನನ್ನು ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ.

ಧರಧರನಮಗುತ್ತಾ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಕ್ತಸಿಂಹನಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಾನೂನುಗಾರನು ಯತ್ನಶ್ರಮವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಯತ್ನಶ್ರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸುದಿನಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಕ್ತಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಾಕು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮತಿ ಹರಿಸಿತು. ಬಾಕುವನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅವರಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಟ್ಟ ಪೆಸರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಸರ್ವತವೊಂದು ಸ್ಫೋಟಿಸಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಹುಚ್ಚುಮತೆ ಕುಣಾಡಿದ. "ಕಳ್ಳ, ಕಳ್ಳ, ಭೂಂಕಳ್ಳ, ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಉಂ, ಲೋಗಿ" ಎಂದು ಆರನು ಹತ್ತಿ. ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲೇ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆ ಸವಾರರು ಸಂತಕಲ್ಪಾಣಿಯಿಂದ ಆರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೌಡಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂದಿದ್ದ ಸಾಧು. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಕು ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಯತ್ನಿಶ್ರಮ ಸವಾರಿಯಾದ. ಅವರೂ ರಕ್ತಸಿಂಹನ ಸವಾರರು ಸಹ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹುಡುಕಿದ ತಮ್ಮ ಚತುರತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ರಕ್ತಸಿಂಹರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದರು.

ತುಸ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಧುವನ ಕುದುರೆ ಎಷ್ಟುಸುತ್ತಿದ್ದ ಘಟಕು ಸವಾರರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾತಿ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ವಹಿಸಿ ನಾಯು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಧು, ಹಿಂದೆ ಸವಾರರು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ನೋಡಿಸಿ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

—(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೆ)

ಶುಭವಾರ್ತೆ

ಕೌಮಾರಮುದ್ರದ್ದು ಸುಂದರರಾಯನೊಬ್ಬ
 ಪಾಕ್ಶರರು ನೋಡುವಾಗ ಪ್ರಾಕ್ಷರರು ಪ್ರಾರಂಭ
 ಸಿದರು. ಕರಿಯ ಹಲಗೆಯಮೇಲೆ ಬಿಳಿ
 ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಆದರನೊಂದೆ
 ತಮ್ಮ ಜಿಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರು. ಆ ಹಲಗೆ
 ಯನ್ನು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗೇಟಿಗೆ ತೂಗ
 ಹಾಕಿದರು. ಆ ವಾರಿಯಾಗಿ ಹಾದುಕೊಡ
 ಗುವ ಜನ ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನೇ ನೋಡಿ ನೋಡು
 ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಔಷಧಿಗಾಗಿ
 ಬರುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ!

"ನಾನು ಹಲಗೆ ಕೂಡ ಸಮಯ ಒಳಿಯ
 ದಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ
 ರಿಕಾಣೆಕಿತ್ತು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ
 ಚೆನ್ನ." ಎಂದು ಆ ಪಾಕ್ಶರರು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರು
 ವಾಗ, ಒಬ್ಬಾಕೆ ಗೇಟು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಆತರದಿಂದ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡರು.

ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಪಾಕ್ಶರರ
 ಮುಖ ಹರ್ಷದಿಂದ ಉಜ್ಜಿತು. ಆಕೆಯ ಆಕೆ
 ಯನ್ನು ಅದರದಿಂದ ಎರವೂರಿಕೊಂಡು.
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳಿ. "ನನ್ನಮ್ಮಾ ಕನು
 ಕಾಹಿಲೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನಮ್ಮಾ ಸ್ವಾಮಿ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ
 ರಿಗೆ ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದ ಜರ. ಎಂದು ಇನ್ನಕ್ಕೆ
 ವಂತೆ ಮೇಲೆ ಬರಳಿ ಬಂದಿದೆ. ತಾವೊಂದುವಾರಿ
 ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕುಂಕುಮ
 ಭಾಗ್ಯ ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಳಾಕೆ.

ಪಾಕ್ಶರರು "ಓ, ಅಹ! ವಾಗಿ. ನಾನು
 ಬೋಲಿ" ಹಾಕಿರುವುದು ಅಹಕ್ಕೆ ತಾನೇ?
 ಸವೆಯಲಿ" ಎಂದು ಅವರ ಮನಗೆ ಕೋದ.

ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಕಾಂತಮ್ಮ. ಗಂಡನ
 ಹೆಸರು ರಾಜಣ್ಣ. ಪಾಕ್ಶರರು ರಾಜಣ್ಣ ನನ್ನು
 ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ "ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನೂ ಹೆದರಬೇಕಾ
 ಗಿಲ್ಲ. ಹೃದಯದ ವಿಷಿತ ಮನ ನಿವಾಸವಾಗಿದೆ.
 ಹೊಸತರಹ ಇಂಚೆಕರ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟರೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಒಂದು
 ಚೀಟಿಯಮೇಲೆ ಆ ಔಷಧಿಯ ಹೆಸರು ಬರೆದು
 ಕೊಟ್ಟು "ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತರಿಸಿ" ಎಂದ.

ಕಾಂತಮ್ಮ "ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು
 ಕಾಸಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗುಣಹೊಂದಿದ
 ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಆ ಔಷಧಿ
 ಯಾವುದೋ ಕಾಸು, ವಯಸ್ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿ
 ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

“ಗಿರಾಕಿ ಬೋಗೊಬಾ ಮಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಸಂಕೋಮನವೆರೆ. ಕೈಮಿಂದಲೇ ಹಣ ಚಾರುವ ಹಾಗೆಮೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೊಂಡ ಡಾಕ್ಟರ್. ಒಡ್ಡು ಸಹ ತಂದು ಕೊಂಡು ಎಂದರೆ ಹೇಗನಾ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ ಮೊಳೆಯಿತು. “ಹೋಗಲಿ, ತೆಗೆದು ಕೊಡೋಣ. ದೀಪ್ತಿಯು ಬರ್ತು. ಫೀಜೂ ಸಹ ಅಮೋಘ ಬದ್ಧಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಎಂದು ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು. ಈ ಡಾಕ್ಟರು ಗುಣ ಪಡಿಸಿದರು ಎಂತ ಹತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ವಾದರೂ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಿಯಿರಲಾಯಿತಿ ಪ್ರಾಕ್ಷೀಸು ವೈದ್ಯ ಹೊಂದಿದರು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ದ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಅಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು.

ಆ ಗಂಜಿಕೆ ರಕ್ತಸಿಂಧ ರಾಜಣ್ಣನಿಗೆ ಬ್ಲಾಸ ಬಂತು. ಕ್ರಮೇಣ ಆತನ ವಸ್ತಿತಿ ಸುಧಾ ರಿಸುತ್ತಿತು. ಡಾಕ್ಟರು ಕಾಂತನು ನೊಂದಿಗೆ “ಅಮ್ಮಾ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೂ ಭಯಪ್ಪಿ. ಆವರಿಗೆ ಹೃದಯಸಂಬಂಧದ ರೋಗವಾ ದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತನಿಗೆ ಮುಖನಾರ್ತ ಯು ಬ್ಲಾಗಲಿ. ರುಘವಾರ್ತಯು ಬ್ಲಾಗಲಿ ಹರಾತ್ತನೆ ಕೇಳಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಬೇಕೆಯಾದವನಿಗೆ ಹರಾತ್ತನೆ ಏನು ತಿಳಿದರೂ ಪ್ರಮಾದ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್. ಈ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದಳಾಕೆ.

ಹಿಂದುವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ಕಾಂತಮ್ಮ ಕೈಯುಕೊಂಡು ಬೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಿಡಿದುಕೊಂಡು ಡಾಕ್ಟರನೊಡನೆ ಬಿಡಿದಳು. “ಡಾಕ್ಟರ್ ಈ ಬೆಲಿಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿರುವ ರುಘವನಾಚಾರ ನನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಾಗಿಸ್ತು ಹೇಳ್ವಿ. ಹೇಗೆ ಹೇಳಲೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಬಂದೆ ಎಂದು ಬೆಲಿಗ್ರಾಮನ್ನು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆತನು ಅವನ್ನು ಬಿಡಿಸೋಡಿ “ಏನು! ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ನಿನ್ನಮ” ಎಂದ. ಆದರೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸೂಯೆ ಜನಿಸಿತು. “ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಗೆ ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನಂತಹ

ನತದ್ರಷ್ಟನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ರುಸುಮು ಸಹ
ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಕಾಂತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಘಮದಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಲರ
ಮನೋಭಾವನೆಗಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ "ಈ
ಸಂತೋಷ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಯಜ
ಮಾನರಿಗೆ ತೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯ
ದಾಗಿವೆ. ಹೇಳಿದೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ಅಗ ಹಾಕ್ಲರು "ನಾನು ಸಂಜೆ ಬಂದು,
ನಿಮ್ಮ ವಲಸೆಯಿಗೆ ಅವರು ಈವರೆಗೆ
ಅಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಳಿಸುವೆನು.
ಆದುವರೆಗೆ ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರಿ" ಎಂದ.

"ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ, ಹಾಕ್ಲೇ" ಎಂದು
ಹೊರಟು ಹೋದಳು ಕಾಂತಮ್ಮ.

"ಈಕನದು ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟ! ಬೇಸಾಯ
ಲ್ಲಿರುವಾಗ ದೀಕ್ಷಾ ಕೊಳ್ಳಲು ಹಠವಿಟ್ಟ
ದಂತೆ ಈಗ ಅರ್ಧಲಕ್ಷದ ಸಾಯಕಾರ
ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಲೇ ಆಗಲೇ ಎಂದಿಷ್ಟ
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದನಾದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು
ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಡಬಹುದು. ನನ್ನವರು ಕೇಳಿ
ನೋಡುವೆನು" ಎಂದುಕೊಂಡು ಹಾಕ್ಲರು
ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜಗ್ಗನ ಮನೆಗೆ
ಹೊರಟ.

ಹಾಕ್ಲರು ಎಷ್ಟೋ ಒತ್ತವಾಗಿ ಮಾತು
ನೊಡಲುಮಾಡಲು ರಾಜಗ್ಗ "ಹಾಕ್ಲೇ
ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಇರ
ಬಹುದು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಲರುಗಳು

ಕ್ಲೆಯರಿ ಕಾಂಚಾನಮ್ಮ ಕೇವಲ ಮಾತ
ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ದೀಕ್ಷಾ
ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಕೊನೆಯಕೊಂಡು ದಿನಾ
ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ಮಗ ತೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೋ" ಎಂದ.

ಹಾಕ್ಲರು ಬುಲಿಮಂತಿಕೆಯಿಂದ "ರಾಜಗ್ಗ
ನವರೇ, ಈಶ್ವರನು ಸದಾ ಬರುತ್ತವೆಯೇ?
ನಿಮಗೂ ಒಳ್ಳೆ ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ" ಎಂದ.

"ಏನು ಬರುತ್ತದೋ, ಏನೋ" ಎಂದ
ರಾಜಗ್ಗ ಉದಾಸೀನದಿಂದ.

"ಪ್ರಾಪ್ತವಿರುವೆ ಹೇಗಾದರೂ ಬರುತ್ತೆ.
ಲಾಟಿರಿಯಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ?"

"ಲಾಟಿರಿಯಲ್ಲೇ? ಆ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು
ಬೇರೆ ಹಾಕ್ಲರಿ. ಬೇಡಾಗ್ತಾ ಅಂತ ಹೇಳು
ತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳದೆ ನಮ್ಮ ಮೇನೇಜರು

ನನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ಟು ಕೊಂಡು
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಒಂದು
ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾಳೆ.
ಆ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಇನ್ನಿತರರಿಗೆ
ವಾದರೂ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ
ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂತಾಪ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

“ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಹಳ್ಳಾದ
ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹೋದರೆ ರೂಪಾಯಿ
ಹಣವೆಂದೇ ನಮಗೆ ಒಂದು ಇನ್ನಿತರ
ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಒಂದರಿ
ಅಗ ಫಿಲಿಗೊಂದು ಒಂದು ಇನ್ನಿತರೂ, ಬಹು
ಮಾನವಾಗಿ ಮುನ್ನೂರೂ ಒಟ್ಟು ಇನ್ನಿತರ
ರೂಪಾಯಿ ನನಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ?”
ಎಂದ ಡಾಕ್ಟರು.

ರಾಜ್‌ಗುರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಉಕ್ಕಾಡು ಎಂತು.
“ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ 50,000 ರೂಪಾಯಿ
ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಐನೂರಲ್ಲ.
ಇನ್ನಿತರರು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಾಷೆ
ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ
ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲು
ಬೋಟಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಇನ್ನಿತರರು ಸಾವಿರ
ಎಂದು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸಂತೋಷಾತಿರೇಕ
ವಿಂದ “ಇನ್ನಿತರರು ಸಾವಿರ...ಹಾಂ, ನಿಜ
ವಾಗಿ ಎಂದು ಒರಲುತ್ತಾ, ಹೃದಯ
ಸ್ತಂಭನದಿಂದ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ.

ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಜಾರಿ
ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜ್‌ಗುರಿಗೆ
ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು.

ಕಾಂತಮ್ಮ ಗೊಳಗೊ ಎಂದು ಅತ್ತಳು.
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗೊಳಗೊ ಕೇಳಿ ಸರಿಹೋದೆಯವರು
ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಕಾಂತಮ್ಮ ಲಾಟರಿ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸಿ,
“ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು
ನಮಗಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದು
ಈ ರೀತಿಯಾದರು” ಎಂದಳು.

ರಾಜ್‌ಗುರಿ “ಹಾಸ, ನನ್ನನ್ನು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ಅತನೇ ಗುರಿಯಾದ” ಎಂದು
ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟ.

ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಬಹಳದಿನಗಳಿಂದ ಭುವನಗಿರಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಾಹುಬಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಜನ್ಮತಃ ವಂಚಕ, ಕ್ರೂರಿ. ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸವಾ ಇತರರನ್ನು ವಂಚಿಸಲೋ, ಇಲ್ಲವೆರ ರಾಜರಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಹೋಗಲೋ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವನು.

ಬಾಹುಬಲನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಭಾಗವೇ ಆದರೂ ಕಪಿಗಳಿಂದ, ಪಂಡಿ ತರುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಹೋಗಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತನಿಗೊಂದು ಗೀಲಿ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬಲನೆಂಬ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಭುವನಗಿರಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿಪದ್ಯದಿದ್ದ. ಆತನು ಧನಕನಕ ವಸ್ತುನಾಯಕನನ್ನೂ, ಗೋ ಭೂ ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಆತಿಸುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ವರನಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಪ್ರತಿಘಟಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಕಲಿಸುತ್ತಾ, ರಾಜನ ಆಕ್ರಮ

ಪಡೆಯದೆ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಾಹುಬಲ, ಧರ್ಮಬಲನ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆತ ನಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ರಾಜ ನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಸೂಯೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂಸರಿ, ಧರ್ಮಬಲನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ತನ್ನ ಆಡಿಯಾಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಒಂದುದಿನ ಆತನನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಗೆ ಬರಮಾಡಿ "ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಕರನಾದ ವಿಸ್ವಯುಗಳನ್ನು ಕೇಳು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಬಾಹುಬಲ.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಬಲ ಚಕಿತ ನಾದ. ರಾಜನು ಕಪಟಿಯೂ, ಕ್ರೂರಿಯೂ ಎಂಬ ಅಂಶ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ "ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತೇ! ಅಳುಸ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಂತವಾಗಿ ಜೀವಿ

ಸುಖಬಡ ಘೌರ ಸಾನು ಎಂದು ಅರಿವಿನಯ
ದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮಬಲ.

ಬಾಹುಬಲನು ಈ ಉತ್ತರಕ್ಕೆಳೆ ಉಗ್ರನಾದ.
ಅತನ ಮುಖದ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವು ತಾಂಡವ
ವಾಡಿತು. "ನಿನ್ನ ಈ ಧರ್ಮಕು ಬೆಳಕುಗಳೂ,
ಕಪಟಲನ ವಿನಯ ತೆ ಸಮಾಪ್ತರ ನವೆ
ಯುಂಟಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ನಿನದಲ್ಪ
ನೀನು ರಾಜದ್ರೋಹವನ್ನು ಒಗ್ಗಯುತ್ತಿರು
ವಂತೆ ನನಗು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹುಷಾರ್"

ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ.
ರಾಜನ ಕುಟುಂಬದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಳ
ವಕೆಗೊಂದ ಧರ್ಮಬಲ, ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ
ಮಾಡದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ರಾಜನಿಗೆ
ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಗ್ರಹ ಬರಲು ಕಾರಣ ತಿಳಿ

ಕುಟುಂಬದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಳವಕೆಗೊಂದ ಧರ್ಮಬಲ, ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಮಾಡದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ರಾಜನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಗ್ರಹ ಬರಲು ಕಾರಣ ತಿಳಿ

ಯದೆ " ಪ್ರಭೂ, ರಾಜದ್ರೋಹ ಕಾರ್ಯಗ
ಳಿಂದ ನನಗೇನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ
ಕಾಸ್ತಗಲನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ
ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿಯಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರು
ವೆನು" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಉತ್ತರ
ಹೇಳಿದ.

ಬಾಹುಬಲನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೋಪಬಂತು.
ಬೇಕೆಂದು ತಂದುಕೊಂಡ ಕೋಪ ಬೇಕೆಂ
ದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

" ನೀನು ರಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿ,
ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದವನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ
ನಾನು ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವೆನು,
ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳು" ಎಂದ ರಾಜ.

" ಆಗಲಿ, ಮಹಾಪ್ರಭೂ" ಎಂದ ಧರ್ಮ
ಬಲ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಮೊಸೆಯಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿ
ಸುರಾ " ನಮ್ಮ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿ
ಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಿಷ್ಟು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ
ಕಡಿದು ಕೋಟೆ ಬಾ. ರಿಗೆ ತೂಗದಾಕುವೆನು.
ಅಕ್ಕುಕೋಟೆ" ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಾಗ
ರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೇಳು. ಒಂದು: ನಾನು
ಈ ತಲೆಯಮೇಲಿನ ಕಿರೀಟದೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು
ಬೆಲೆ ಬಾಳುವೆನು? ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಲೆಕ್ಕವೂ
ಬಿಡದೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಎರಡು: ನಾನು ಒಂದು
ಸಾರಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು
ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ? ನಿಮಿಷಗಳನ್ನೂ

ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೂರು : ನೀನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು."

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಮಾವನು ನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತೆಂದು ಧರ್ಮಬಲನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣವೆಂದು ಒಂದುವಾರ ಅವಧಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಬಾಹುಬಲ ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಧರ್ಮಬಲ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡ. ಆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರ ಕ್ಲಾಘಿ ಅಸೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಗಿಚಿ ಪಾಕಿದ. ಇತರ ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಕೇಳಿ ನೋಡಿದ. ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರದಾದರು.

ಅವಧಿಯ ಕೊನೆಯ ದಿನ ಧರ್ಮಬಲ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಶಿಷ್ಯರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುಸು ದೂರ ಹೋಗಲು ಒಬ್ಬ ಕುರಿಕಾಯುವನು ಅತನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅತನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ.

ಧರ್ಮಬಲ ಸಂಗತಿಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುರಿಕಾಯುವನು ಗಮನಿಸಿ ನಕ್ಕು "ಈ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಜನಾಬು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ

ಉಡುಪನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಿಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನನ್ನಮೇಲೆ ಬಿಡಿ" ಎಂದ.

ಮೊದಲು ಧರ್ಮಬಲ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಕುರಿಕಾಯುವನು ಅನ್ನೇಕರೀತಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಕುರಿಕಾಯುವನಿಗೂ ಧರ್ಮಬಲನಿಗೂ ಅಕಾರದಲ್ಲೂ ಅನ್ನೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮಬಲನು ಕೇವಲ ಮಗುಶಾಸಿ ಮಾತ್ರ ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದುದರಿಂದಲೂ ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಶ್ರುತಕರನಾಗಬೇಕೆ ಇತ್ತು.

ಧರ್ಮಬಲನ ವೈಷಮ್ಯವು ಕುರಿಕಾಯುವನು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ, ಬಾಹುಬಲನು ಕಿರುಸಗೆಬೀರಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಂತೆ ಆಸ್ತನೇಮಾಡಿದ.

ಕುರಿಕಾಯುವನನು ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡು "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವೆನು, ಕೇಳಿ. ತಮ್ಮ ಜಿಲಿ ತೂಂಬಿತ್ತೂರಿನಿತ್ತು ರೂಪಾಯಿ. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಕ್ಷತ್ರಕನು ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನನ್ನು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಲ್ಲವೇ ಮಾರಿದ. ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಜಿಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ" ಎಂದ.

ಬಾಹುಬಲನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೃಪ್ತಿ ಆಯಿತು. "ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡು" ಎಂದ ರಾಜ.

ಪ್ರಭುಗಳು ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನೆಗೆ ಹೊರಟರೆ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗಿ, ಮಾರನೆಯದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ 24 ಗಂಟೆಗಳಾಗುವುದು" ಎಂದ ಕುರಿಕಾಯುವನ.

"ಭಳಿರೆ, ಭಾಪು" ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ.

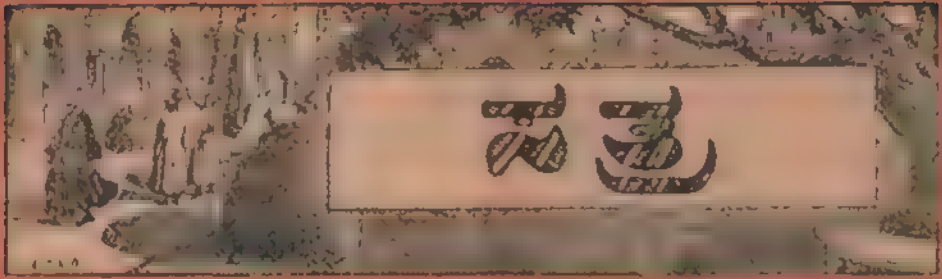
"ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಗೆ?" ಎಂದ ಬಾಹುಬಲ ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಹಾಕಿ.

"ಲಾಲಿಸಿ ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಮೂರನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಅಷ್ಟೇನು ಕಷ್ಟವಾದುದಿಲ್ಲ. ಈ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾತ ಧರ್ಮಬಲನಲ್ಲ. ಕುರಿಕಾಯುವನನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಾಲುನನ್ನೂ ಕಿವಿಯ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಕಿದ, ಕುರಿಕಾಯುವನ.

ದರ್ಬಾರಲ್ಲಾ ಚಕಿತವಾಯಿತು. ಬಾಹುಬಲ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾದ. ಎಷ್ಟೋ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ಆ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡರು.

ಇಂತಹ ಆಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ ಧರ್ಮಬಲನನ್ನೂ, ಕುರಿಕಾಯುವನನನ್ನೂ ಇಷ್ಟಪಿಟ್ಟರೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯ ರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು ರಾಜನಾದ ಬಾಹುಬಲನಿಗೆ!

ಹಿಂದೂಸೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರಸ್ವತೀದೇವಿ
ವನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಮನಮದಕೆಂಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಆಳಿದನು. ಆನೆ ಕ ಲಕ್ಷ ಮೊಹುಗಳನ್ನು
ಮಿಡುಮಾಡಿ ಆತನು ತಾನು ವಾಸಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಅರನುನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನು.
ವೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಕುತಲಕಲಸಗಾರರನ್ನು
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ವಾಕಚಕತೆ,
ಕುತಲತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಭವನ ಸಿಮಾಂಧದಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ
ಭಾರಿ ಒಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ
ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತು ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿದ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕೇಳಿದಷ್ಟು
ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೃತಶಿಲೆ, ರತ್ನ, ವಸ್ತ್ರ,
ಗೋಮೇದಿಕ, ವ್ಯಷರಾಗ, ವಜ್ರ, ಆದೇನು
ಇದೇನು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಎಲ್ಲವಿಧವಾದ ಕಲ್ಲು
ಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿ, ಆ ಅರನುನೆಯ ಗೋಡೆ
ಗಳಿಗೆ, ನೆಲಕ್ಕೆ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹುದುಗಿಸುವಂತೆ
ಹೇಳಿದ.

ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೈಭವ ಅಂತ ಹೇಳಿದ
ಹಾಗೆ ಆ ರಾಜಭವನವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ

ರಮಣೀಯವಾ . ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ
ಗಳಿಂದ ಸುಖ ಅನೇಕರು ಬಂದು ಅರನುನೆಯನ್ನು
ಮೊಡಿ ಮನವಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವರ ಮೆಚಿಕೆ, ಹೊಗಳಿಕೆಗಳನ್ನು
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೇಳಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಭವನ-
ಯ-ಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತವೆಂದ ಉಬ್ಬಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದನು.
ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಭವನವನ್ನು
ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಲು
ಹಣ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ತಾತಂದಿರು ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೋಟಿ
ಗಟ್ಟಿ ಹಣ ಮರಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ
ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿಡುಮಾಡಿ ಅಷ್ಟು
ಅದ್ಭುತವಾದ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೇ
ಹೊರತು, ಅಂತಹ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು
ಬೇಕೆ ಯಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಆತನು
ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಪಯಾಂತ ಆ ದೇಶ
ವನ್ನು ಆಳಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ. ಆತನು
ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಅನಂತರ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ
ಬರುವ ಯುವರಾಜನಾದ ಸಿರಾಜನನ್ನು

ಕರೆದು "ಅನ್ಯಾ, ಮಗೂ, ಈ ರಾಜಭವನವನ್ನು ನಾನೆಷ್ಟು ಜೀವರೂಪತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ರೀತಿ ಎಂದೆಂದಿಗಿಂದ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಬೇಕೆನ್ನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಭವನವನ್ನು ನನ್ನ ರಕ್ತಾಸುಸಾರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಿರಾಜನಿಗೆ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಆಯಿತು. ತಂದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ರಾಜಭವನದ ಸುತ್ತಲೂ ಉದ್ಯಾನವನ, ಕೊಳ, ಲತಾಮಂಟಪ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಆತನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಯಿತು.

ತಂದೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಜೊಕ್ಕುಸವಲ್ಲದ್ದು ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿವೆತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಸಿರಾಜನು ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ಮೂಲದಿಂದ ಸ್ವರ್ಜಿತವಾದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ. ಸ್ವರ್ಜಿತವಾದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವರ್ಜಿತ ಮಸೂದೆಗಳಿಗಾಗಿ ವ್ಯಯಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಾಯ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ರಾಜಭವನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅನಾಯವೆಂದು ಸ್ವರ್ಜಿತರು ಗೊಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ!

ಸಿರಾಜನು ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರಸುತ್ತಾ ಪ್ರಸಂಗ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡನೆ, ಅವರ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಭವನಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಇವೆತ್ತಿದ್ದು ವರ್ಷ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಳಿ ತಿಳಿಕೊಂಡ.

ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾವನ್ನು ಕರೆದು "ಮಗೂ, ಸಾರಸೀಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಪ್ಯಾತಿಯನ್ನು ದರದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ರಾಜಭವನವನ್ನು, ಈ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು, ಲತಾಮಂಟಪಗಳನ್ನು, ಕೊಳಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ವಾಗರೂಪತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಕಂಡೆಯಾ? ಈವರೆವಿಗೂ ನಾವು

ಮಾಡದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಕು." ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ.

ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಿರಾದ ಗತಂದಿ ನಾತಲಿಗಿಂತ ಮೇಲು ಕೀರ್ತಿ-
ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೆ ಯುಂಟಾಯಿತು.
ತಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಭವನದಲ್ಲೂ, ತಂದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ
ಅತಾಮಂಟಪಗಳಲ್ಲೂ ಆತನಿಗೆ ಅನೇಕ
ಕೋಪಮೋಷಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುದರಿಂದ
ಅವನು ಕೆಲವು ಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಸಿ,
ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ
ಅತಮ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಥರಾದ ತಿರು
ಗಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದ. ಹಳೆಯ ನಿರ್ದೇಶನವು
ಮೇಲ್ಮನೆ ನರ್ತನವೇ ತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು
ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

"ಹೀಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನು ಮುಖಾಂತರವು. ಒಂದು
ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂ
ದನ್ನು ಕೋಟಿ ವರಹಗಳನ್ನು ಇತ್ತ ಬಿಡಬೇಕು
ಎಂದರವರು.

ಅಬ್ಬಿರಾದ ತನ್ನ ವಜ್ರವನ್ನು ಕರೆದು
"ಹೀಗೆಯೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತೆರಿಗೆ.
ಇವು ತುಕ್ಕೋಟಿ ವರಹಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿ
ವನೊಲು ಆಗಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಪ್ರಭೂ. ಕರೆಯುವ ಹಸುವೆಂದು
ಸಂತೆ ತನಕ ಕರೆದರೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವುದೇ?
ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ಒದಿಯಲು ಪ್ರಾರಂ
ಭಿಸುವುದು. ಅದೇನಿಂತಿ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ.
ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅವರು

ಮಾತ್ರ ಎಂದಿತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದ
ವಜ್ರದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಮಂತ್ರಿ
ಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹ ನೋಡಿದ.
ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಲಾರದೆ ಮಂತ್ರಿ ನಾಲಿಗೆ
ಕೆಳಗೆ ಎಂಬ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ. ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯ
ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯು ಮಂತ್ರಿ ದಂಗಳೂರ
ಹೊಡಿಸಿದ.

"ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರ ರಾಜಭವನವನ್ನು,
ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು, ಅತಾಮಂಟಪಗಳನ್ನು
ನರ್ವಿರೋಧಿ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವು ತುಕ್ಕೋಟಿ
ವರಹಗಳು ಒಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದ
ರಿಂದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯಿರುವ—
ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು, ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿ
ಯರು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ತಲಾ ನೂರು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಖೇತರರ ಜೀವನ

“ಅಲ್ಲಾ ಕೋ ಅಕ್ಕರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರ ಯಾರೂ ಆತನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಆತನು — ಭವಾನಿವೃತ್ತಿ ಕಾರ್ತಿಕಿ ಪ್ರೀತಿಸುವು ಪೆಂದರೇನು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ, ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಬೇರೂರಲಾ — ಎಂದು ಆತ ಯೌಗೊಂಡ.

“ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಹೂ ಸೇರಿಸಿ, ನಾಲಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಯಾರುನಿಸಗೆ ತಾಕಾರಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಎಂದ ಒಬ್ಬತ ಫಕೀರನಿಗೆ.

ಆಗ ಫಕೀರನು ಆತನಿಂದ ವಿಷಯವ ನ್ನಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅಡುಕೊಂಡು “ರಾಜಭವನ ವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಪ್ರವೇಗವನ್ನು ಕಾರ್ತಿಕಿ ಸೀಡಿಸುವು ಪೆಂದರೇನು? ಈ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಆತನು ಕೂಡಲೇ ನೆನಗೆ ರಾಜಭವನ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. “ಒಳಗೆ ಹೋಗ ಬಹುದೇ ಎಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಆತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಸುಗ್ಗಿದ. ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಆತನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು.

ಫಕೀರನು ಒಳಗೆಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸೌಕರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೂಗಿ ಸ್ವಾಗತಯಾವು ದವ್ವಾ’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು,

ನೂರು ವರಹಗಳಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಡಮ್, ಡಮ್! ಆರ್ತಿಕಿ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಲಾಗು ವುದು. ಪ್ರವೇಗಲಾ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯು, ಡಮ್, ಡಮ್” ಎಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರಿದ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದನೂಡಲೇ “ಎಲಾ, ಇವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ ಎಂದು ಪ್ರತಿಮೊ ಬರೂ ಮನಮೊಳಗೆ ರೂಪಿಸಿದರು. ಅದರ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆ ಕತ್ತ ರಿಸಿ ಹಾಕುವನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬನೂ ಹಣ ಕೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಈ ರೀತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಂ ದಲೋ ಒಬ್ಬ ಫಕೀರನು ಒಂದ. ಆತನು ಭಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಬಾದಷಹನ ಸ್ವಂತ ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಖಾಟದ ಮನೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕ್ಷಣ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಸನದತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು 'ಬಡಿಸಲ್ತಾ' ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಯವನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡ ದಿದ್ದರ ಫಕೀರನು ಕೊಡುಗೊಂಡು ರಾಸ ಎಲ್ಲ ಕೊಡುವನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಂಜಪತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮಗಳನ್ನು ತಿದ್ದದಕ್ಕಾಗಿ ಮುರಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಡಿಸಿದ.

ಫಕೀರನು ಭೋಜನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಯನಾಗಾರವೆರೆಯುವುದೋ ಕ್ಷಣ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾದಷಹನು ಮಲಗುವ ಮಂಜಪತ್ತದೊಡಲಿನ ಪೇಟೆ ವನಡಿಸಿ, ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ.

ಫಕೀರನೊಬ್ಬನೋ ಒಂದು ಅರಸನು ಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಂತೆ ನುಸುನೋಗನು ತ್ತಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಬ್ದುಲ್ಲ್ಹಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಯಿತು. 'ಯಾರವ್ವಾ ಈ ಮಹಾಸುಭಾವ?' ಎಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ.

ಫಕೀರನು ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧನಾದುತ್ತಿದ್ದು ದರಿಂದ, ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಆತನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಮನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಫಕೀರನು ಎದ್ದೊಳವವರೆ ವಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅಬ್ದುಲ್ಲ್ಹಾ

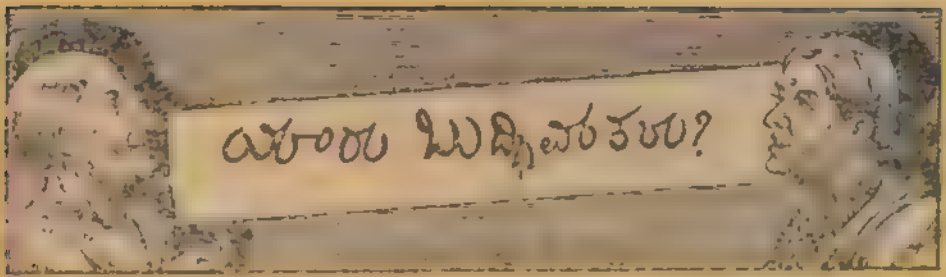

ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ: "ಫಕೀರನು ಫೋ ರರಿಗಾಯ್ತು ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿಗಳು ಬೇರಾದವುಗಳಾಗಿ ತಾವು ಈ ಅರಸನೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆರಲ್ಲಾ".

ಫಕೀರನು ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ "ಇದೂ ಏನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ" ಎಂದ.

"ನಕಲ್ವಾ, ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾತು ದಿರು ವಾಸಮಾಡಿದ ರಾಜಭವನವಿದು. ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಈಗ ನಾನು ನಾಸಿಹು ತ್ತಿರಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅಬ್ದುಲ್ಲ್ಹಾ.

"ಓಹೋ, ಹಾಗೋ. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಾತ ರಾಜ್ಜಿನ್ನು ಕಾಲ ವಾಸಮಾಡಿದರು" ಎಂದು ಸದಾ ಸುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಫಕೀರ.

ಯಾಂಕು ಬುದ್ಧಿವಂತರು?

ದಾಸರಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿದ್ದ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹೆಸರು ತುಳಸಮ್ಮ. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗೆ ಬಾಲಾಜಿ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಮೊಮ್ಮಗ.

ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ ಗೋದಾವರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹೊಗೆಸೊಂಪಿನಿಂದ ಕಯ್ಯಾರಾದ ಸಸು. ನೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ದಿನಾ ಅರ್ಧಾಣೆ ವುಡಿ ಮೂಗಿಗೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತ. ಬಾಲಾಜಿ ತಂದುಕೊಡುವನು. ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಾತ ಕಾಲಾಣಿ ಇವಾಂ ಕೊಡುವನು.

ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ ಸಸು ನಿರಿಸುವುದೂ, ಸಮಯ ದೂರತಾಗಲಿಲ್ಲಾ. ತುಸುಹೊತ್ತು ತೂಕ ಡಿಸುವುದೂ, ನಿಜ ಬರವಿದಾಗ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಕಛಿ ಆದೂ ಇದೂ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಸೆ ಅಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳಕಡೆ ಬಿರಲು ತೋರಿಸಿ, "ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯಮೊದಲು ತುಳಸಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೇ ಇರುವ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಅಂಜ ಸೇವು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರೊ, ಭಾಗವತರು ಪುರಾಣ ಹೇಳುವ ಕೆಂಡು. ತುಳಸಮ್ಮನ ಸೊಸೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಕೆ ಅತ್ತೆಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ಅತ್ತೆ, ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಪುರಸ್ಕೃತ ಇರುತ್ತೆ. ದಿವಾಹೋಗಿ ಪುರಾಣ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನಿ. ಅರಿಗೆಕೆಲಸ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಸಲ್ಲಪೊತ್ತಾದರೂ ಈ ಅತ್ತೆ ಕಾಟಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ನೆನು ದಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಒಂದುವೆಂದು ಆಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಅವರಿಂದ ಆಕೆ ಈ ಉಸಾಯ. ಹೂವಿದಳು. ಮಳಸಮ್ಮ "ಪುರಾಣ ಕೇಳಿದರೆ ಸಮತದವು ಪುಣ್ಯ" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತೋಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಭಾಗವತರು ಪುರಾಣ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನೋ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಳಸಮ್ಮನಿಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಓದಿಸಿತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಸೂಸೆಯೊಂದಿಗೆ "ಎಮ್ಮೆಕೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ ರೂಂತ್ರಿ, ಬಹಳ ಸೊಗ್ಗು. ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

కణి వేళి ఎల్లరన్నా నగిసిదరు. తుళ
సన్ను తన్న ముదకన్ననూ కేళి ఆనం
విసుక్తిరబకుదేందు ఒందునూరి ఆతను
కుళిక్తిచ్చ కడే తన్న దక్కి వాయిసిదళు.
అకేగ కణిసిదునాదరూ పనుగొక్తి?

ನೀತನಿವ್ವ ಸಕ್ಕವಲ್ಲವ್ವ ಕಂಭಕ್ಕೆ ಆತು
ಕೊಂತು ಹಾಯಗು ನೀ ಮೊಡುತಿಡಾ ನೆ!

ತುಳಸಿಯು ನವನನ್ನಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಅಯಿತು.
 ಅವರು ನಾಯಕನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗು
 ವಾಗ - ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ನಿವ ಮಾಡಿದನಿ? ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ
 ಏನೇನು ಕೇಳುವರು?" ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

నేంకొన్న "భీ! ఆవరు హేళితిన్న
 తోగొన్న కేళుత్తు వాగో జంప
 గిదియితు. సదా ఆ రీతి నిష్ట
 మాపవేనే? కాళి ఎన్ను ర్చియింద
 కేళువేనోగో నిగో నోగోమోమంతి
 ఎందు ఆకేగి సమాధాన హేళిద.

ಅದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನು ಪರಾಣಿ ಕೇಳಲು ಹೋಗಿ
ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನವಾದ, ತನ್ನ ಕುಳಿ ಅದ್ದ. ತುಳಸಮ್ಮ
ಇದನ್ನು, ಆ ದಿನವೂ ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು.

“ಇನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಜನರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಿದ್ಧಮಾದಳಿ ಇರಲು ಏನಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.” ಎಂದು ಆಕೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಆಕೆ ಗೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೂಗಿ
 "ಲೋ, ಬಾಲು, ವಿನಗೊಂದು ಕೆಲ
 ಹೇಳ್ತೇನೆ ಮಾಡ್ತೀಯೋ" ಎಂದಳು.

"ವಿನಜ್ಜೇ?" ಎಂದ ಬಾಲಾಜಿ.

"ಏನಿಷ್ಟು ಸ್ವರಾಜ ಕೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ
 ತಾತನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು
 ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು."

"ಓ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಅಜ್ಜಿ. ಹಾಗೆ
 ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೇನು ಕೊಡುವೆ? ಎಂದ.

"ದಿನಾ ಕಾಲಾಣೆ ಕೊತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು
 ಅಜ್ಜಿ.

ಯಥಾಸ್ಥ ಕಾರ ಕಾತ ವರಿಕಥೆ ನಡೆಯು
 ತ್ತಿರುವಾಗ ತೂಕಡಿಸಿದ. ಬಾಲಾಜಿ ತಾನು
 ಕೊಟ್ಟ ವಚನವಂತೆ ಆತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.
 ಅಜ್ಜಿ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ರೇ ಇದ್ದಳು.
 ಮೊಮ್ಮಗನ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು
 ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಪರಿತ್ಯಕ್ತ
 ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಕಾಸಿನ ಳು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನವೂ ಸಹ ತಾತ
 ತೂಕಡಿಸುವುದೂ, ಬಾಲಾಜಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ
 ಸುವುದೂ ನಡೆಯಿತು. ಆ ನಾಯಂಕಾಲವೂ
 ಸಹ ಆಕೆ ಮಾತಿನಂತೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಾಣೆ ಇಟ್ಟಳು.

ತನ್ನಯುಕ್ತ ಸಲಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ತುಳಸವು
 ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಟ್ಟಳು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಹರಿಕಥೆ ಕೇಳುವಾಗ,
 ಆಕೆ ಎಂದಿಗಂತೆ ಗಂಡನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

ಆತ ನಾ ಬಾಳಿ ನಿನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
 ಬಾಲಾಜಿ ಆತನ ಪಕ್ಕವನ್ನೇ ಹೊಕ್ಕುಕೊಂಡು
 ಆತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ.
 ಆಕೆಯ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಕೆ
 ಕೋಪದಿಂದ ಕಡೆಕಡಿಯಾದಳು. ಸಾಯಂ
 ಕಾಲ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು
 ಓತ್ತಲಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಲೋಗಿ, ಏನೋ,
 ಯಾಕೋ, ಇನ್ನತ್ತ ವಾತವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿಲ್ಲ?
 ಎಂದು ಗವರಿಸಿದಳು.

"ಅಜ್ಜಿ, ತಾತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ನನಗೆ
 ಕಾಲಾಣೆ ಕೊಡುವೆ? ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಾತ
 ನನಗೆ ಅಥವಾ ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೋ
 ನೋಡು ಅಥವಾಣೆ. ತಾತ ಅಜ್ಜೇ ಕೊಟ್ಟ
 ಬಿಟ್ಟ. ಎಂದು ಮಿಡಿಯ ಕೊಳ್ಳಲು
 ಹೊರಗಡೆ ಓಡಿದ.

ಎದುರು ಬಿದ್ದಾಗ

ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂದ
ಭಾಗನೆಂಬ ರಾಜನು ಮುಘಲರೊಡನೆ
ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತ ಮಂಗಳೋಪ, ಗವಿಪ್ಪ,
ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ, ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿಸದೆ, ಯಾವ ಕ್ಷಣವೂ ಮನ ತೋರಿ
ದರೆ ಅವನ್ನು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳ
ಮೇಲೆ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದಾನೊಂದು ಮಂದಭಾಗನು ತನ್ನ ಅರ
ಮನೆಯ ಮಹದಿಯನೊಬ್ಬ ತಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ರಾಜವೀಡಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನೂ, ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ
ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೂ ದಿಟ್ಟಿಸಿ
ನೋಡಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆತನೊಂದು ಆರೋ
ಪನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳು
ಹಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಬಂದಕೂಡಲೇ "ಮಂತ್ರಿ
ವರ್ಯಾ" ಎಂದ.

"ಎನಪ್ಪ? ಮಹಾಪ್ರಭೋ" ಎಂದ
ಮಂತ್ರಿ.

"ಅತ್ತ ರಾಜವೀಡಿಯ ಕಡೆ ನೋಡು. ಪ್ರಜೆ
ಗಳ ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಸಹಿಸಲಾರದ ವಿಷಯ. ತೊಡುವ
ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿವಿಷಯದಲ್ಲೂ
ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.
ಆಹಾರ, ಆಡುಪು ಭಾಷೆ, ವಾಚನವ ಮೇವರು
ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ
ಆಜ್ಞೆ ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ ತಂಗುರ
ಮೊಯಿಸು" ಎಂದ.

ವೇಷ ಭಾಷೆ, ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ, ಭಕ್ತಿ ಪ್ರವಾಸ
ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ
ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಎರಕಮೊಯ್ದಂತೆ ಸಿದ್ಧ
ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ
ವೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮನವಿಮಾಡಿ
ಕೊಂಡ. ಆದರೇನು? ಉತ್ತರ. ರಾಜಾ
ಜ್ಞೆಗೆ ಬದಲು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಂದ
ಭಾಗ್ಯ ಮಹಾರಾಜ.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆದವು. ತಾನು
ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ
ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಪ್ರಜೆಗಳು
ಅವುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ
ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಂಬಂಧವೆಂದಾಯಿತು

ಮಂದಭಾಗ್ಯನಿಗೆ. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ
ಯೋಜ್ವಲೂ ಆಹಾರವಿಹಾರಗಳಿಂದ ಮೊದಲು
ಗೊಂಡು ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆಗಿನಂತೆ
ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು
ರೂಢಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ತಂದೆ ತನ್ನ
ಅಕ್ಕಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಿಂದು ಹಿತಸ್ಥನಾದ ಸ್ಥಾನ ಅಥಿ
ಸುವುದೆಂದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆ.

ಹಿಂದುದಿನ ಮಂದಭಾಗ್ಯ ಉಪಾಸನವಕ್ಕೆ
ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದದ್ದು ಆತನ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿತು. ದಾಸದಾಸಿಯರೊಬ್ಬರೂ
ಹಿಂದೆ ವಿಧವಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿರುವರು. ಪುರುಷರು ಯಾರೂ,
ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಾರೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ
ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ರಾಜನಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆತ
ರಾಗೋಪಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ರಾಣಿ ಯಾರೋ ಗುರುತುಹಿಡಿದಿ
ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದೆ
ರೀತಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಂದಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ನುತಿ ಕೋಪಂ

ಕಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಯೋಗೇಶ್ವರಿ ಆಗ್ನಾ
ವುಂದಾಯಿತು. ನೆಗೆ ದವಾ ರುಮಾಂ
ಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
ಎದುರಾಗಬೇಕೆ? ಯಾರೂ ಮಂತ್ರಿ, ಯಾರೂ
ಸೇನಾಧಿಪತಿ, ಯಾರೂ ಸೇವಕರು ಎಂಬುದು
ತಿಳಿಯುವುದೇ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ
ಹಿಂದೆ ರೀತಿಯ ಬಡುಪ್ಪ ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಮಂತ್ರಿ’ ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದ ರಾಜ.

‘ಮಂತ್ರಿ’ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅರಿತಿದ.

‘ಸಾಸೆ, ಮಂತ್ರಿ ? ದುರಳ’ ಎಂದ ರಾಜ
ಕೋಪವಿಂದ. ಮಂತ್ರಿ ಅದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಅಷ್ಟೇ ಕೋಪವಿಂದ ಗಿಣಿಯಂತೆ ಹಿನ್ನೆದಿದ.

ಮಂದಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಆ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ
ಪಟ್ಟ. ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ತನ್ನ ಕೋಪ
ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಾರಕೆಯಾದ ಆವರವರ
ಇವು ಬಂದ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹು
ವೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಪ ಬಂದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೆಯದೇ ಇರಬಹುದೆಂದೂ ರಾಜಾಜ್ಞೆ
ಆಯಿತು.

ಮಂತ್ರತತ್ವ

ಭೈರವಾಸುರವ ಜಯವಾಸುರವ ಭೈರ
ಸೈತ್ಯವಾಸುರವರು ಎಂದು ಬಹು ಬಾರಿ
ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ
ಕಾರಣ ಮತ್ತೆ... ಅವರ ಜೊತೆ ಕೂಡದೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾದ 'ಮುನಕೆ' ಎಂದು ಛಾರಿ
ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದದ್ದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ!

ಊರಿನ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ರಾಜಾ
ರವರು ಲಿಂಗ ಕೂಳೆ ಕೈ ಆಡಾಡಿಸಿದರು.
ಕುಡುರೆ ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ. ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು
ರೆಲ್ಲಾ ಔತಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು.

ವಿಜಯವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು ಈ ಮೇಜುನೇ.
ಹಿರಿ ಹಿರಿಯ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ, ಅಸಕ್ತಿ
ಬಗೆಯ ಮನೋಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಂದೆ
ಶೇಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಉಲ್ಲಾಸವಾದ
ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದವರೇ ಗುರುಬಿ
ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ
ವಾಸನೆ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹಿಂದಿನ ನಡೆದ ಸ್ವಾ
ಕಲಕವು ಛಾರಿ ಗಲಭೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿ
ಸಿತು. ರಾಜಾರವರು ತಮ್ಮ ಮುಖ ತಿರು

ವುತ್ತಾ ಅತ್ತಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ
ದಿವಾನರು ದೃಷ್ಟಿಬಿರಿದರು.

"ತುಂಬಾ ಪ್ರಮಾದ. ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ
ಆಪಾಯ ಎಂದು ಭೀಮರಾಯರು ಮೇಲಿನ
ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಗುರುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

"ನಿವ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಗೆ
ಮೃತ್ಯು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಿಡುಗಡೆ
ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆದ. ಅವರ ಸುತ್ತ ನೆರೆದರು
ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವರು.

ರಾಜಾರವರು ವಿವಾಸವಾಗಿ ನೋಡಿದರು.
ದಿವಾನರು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಆಸ್ಥಾನ
ವಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ರಾಜರ ನೋಟದಲ್ಲಿನ ಇಂಗಿತ
ನನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಗ್ರಹಿಸಬಿಟ್ಟರು.
ಅವರು ಭೀಮರಾಯರು ಮತ್ತು ಬಿಡುಗಡೆ
ಕುಡುರೆ ನೋಡಿದ್ದು ಸಮಾಧಿಸಿದರು.
ಸುತ್ತಲೂ ಸೆರೆಹಿಡಿದ ಜನ ಮನೆಯ ಮೂಲಕ
ವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ದಾರಿಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟರು.

"ನಿನ್ನದು ಜಗಳ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು
ದಿವಾನರು.

“ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಎಂದು ದುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ನೋಡಿದರು ಭೀಮರಾಯರು ಜೀವಣ್ಣನ ಕಡೆ.

“ಅಷ್ಟೇನೆ?” ಎಂಬಂತೆ ದಿವಾನರು ಜೀವಣ್ಣನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು.

“ಊಹೂಂ. ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತರೂ ನಂಬಲಾರೆ” ಎಂದ ಜೀವಣ್ಣ.

“ನಿರ್ದೋಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸುವುದು” ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿ.

ಭೀಮರಾಯರು ಹೆದರಿದರು. ಕೆಳಗಿನ ಕೆಳಗುತ್ತಾ “ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಗಜಕರ್ಣಿ, ಗೋಕರ್ಣಿ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿವಾನಜಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು.”

“ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಕೆಳಗಿನ ಕೊಂಡು ನೀವು ಮಾಡುವದೇನು? ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಜೀವಣ್ಣನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ಸಂತೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ಸಾಯಿಯಂತೆಯೋ ಬದಲಾಯಿಸಿ” ಎಂದರು ದಿವಾನರು. ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಜೀವಣ್ಣನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬಲಗಣ್ಣನ್ನು ಅಡೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಸಿದರು.

“ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಅಂತಿಮವಲ್ಲ. ಆಸಲು ಅದ್ಭುತ ಮಳೆಯಾಳ ಮಂತ್ರಗಳು. ತರುವಾಯ ಏನೆಂದು ಕೊಂಡರೂ...”

ಜೀವಣ್ಣನು ನಡುವೆ ಭೀಮರಾಯರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಒಂದು “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಯಂತೆಯೋ, ಬೆಳ್ಳಿ ಸಂತೆಯೋ ಬದಲಾಯಿಸುವಿರಿ ಎಂದಾಯಿತು” ಎಂದ.

“ಜೆಕು ನಾಯಿಯಂತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಜೇಕಾದರೆ ಕರಡಿಯಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನೋಟವಿರುತ್ತೆ” ಎಂದರು ಭೀಮರಾಯರು ದಿವಾನರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ.

ದಿವಾನರು ಬೆರಗಾದವರಂತೆ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟರು.

“ಇನ್ನು ಕತ್ತಲಾಗಲು ಅರ್ಧಗಂಟಿನಾತ್ರ ಎದೆ. ಕತ್ತಲಾದ ಕೂಡಲೇ ಭೀಮರಾಯರು

ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇವಣ್ಣನನ್ನು ಕರಡಿಯಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವರು. ಔತಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರೆವಿಗೂ ಗಲ್ಲಾಯಿ ಎಂದು ಈ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಮೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಮ್ಮತಿ ಲಾಭ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಿವಾನರು ರಾಜರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಔತಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜನ ಗುಡಗುಸನೆಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭೀಮರಾಯರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವಿಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಿವಾನರು ಬೇವಣ್ಣನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಅತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ನುಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತರುವಾಯ ಆಸ್ತಾನದ ವ್ಯುಗಲಾಚಿಯ ಅಧಿ

ಕಾರಿಯಾದ ಭುಜಂಗನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದರು.

ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭೀಮರಾಯರ ವಿಮರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬೇವಣ್ಣ ಏನೋ ಅನೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭೀಮರಾಯರು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಅಡಿಸುತ್ತಾ, ಮುಬ್ಬುಗೊಂಡು ಹಾಕುತ್ತಾ ಏನೋ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಗಿರಿಗಾ ಮೂಸೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ರಾಜಾರವರು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಾನರು ಬೇವಣ್ಣನ ಪಕ್ಕದ ಬಿಂದು " ನೀವು ಭೀಮರಾಯರ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಕಿಸಿ. ಸವಾಲು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಜೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೋ. ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಬೇವಣ್ಣನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಬೀಗ ಹಾಕಿದರು. ಭೀಮರಾಯರು ತತ್ತರಿಸಿದರು.

ದಿವಾನರು ಆತನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ " ಸರಿ, ಇನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡುಕು ತೋರಿಸಿ, ತಕ್ಕ ರಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ. ಬೇವಣ್ಣನನ್ನು ಕರಡಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರು.

" ಸಾನೇ....ಸಾನೇ " ಎಂದು ಕಂಪಿಸಿದರು ರಾಯರು,

"ನೋಡು. ನೀವೇ. ತಕ್ಕ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಿವಾನರು ಮತ್ತೆ ರಾಜಾರವರ ಸ್ವದತ್ತರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು.

ಭೀಮರಾಯರು ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸ್ವದತ್ತರನ್ನು ಎಸೆದೇ ಗೋಗರಿಸಿದರು. ಭೀಮರಾಯರು ಬಂಧಿಸಿದ ಕೋಸ್ತಿಯಿಂದ ಭಾರಿ ಗದಲ ಕೇಳಿಸಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೊಂದಿಗೆ ಭೀಮರಾಯರೂ ಭರಭರ ನಡುಗಿದರು.

"ಭಳಿರೆ, ಭಲೆ" ಎಂದು ದಿವಾನಜಿ ಎನುಸಂತರು. ಭುಜಂಗನನ್ನು ಕರೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಸಿದರು.

ಅರಸರು! ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೇ ಅನೆಯನ್ನು ಗಾತ್ರದ ಒಂದು ಕರಡಿ ಬಂಗಾಲಿ ಮೇಲೆ ಎತ್ತುಕೊಂಡು ಕಿರಿಚಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿತು.

"ಭೀಮರಾಯರ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಕುರಿತು ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನು. ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಬೇವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನವ ಸರಣಿ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಈ ಅನುಮಾನವೆಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗುವುದು. ಭೇವ! ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಈ ಕರಡಿಯನ್ನು ಬೇವನ್ನಿಟ್ಟು ನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡಿ" ಎಂದರು ದಿವಾನರು.

ಭೀಮರಾಯರು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ

ಅದನ್ನು ಕರಡಿಯಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ನಾನಲ್ಲ' ಎಂದರು.

ರಾಜಾರವರು ನುಡಿತವನವರಂತೆ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರೇನೂ ಸಾಗದು. ಮಾನವರನ್ನು ಕರಡಿಯಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರು, ಮಕ್ಕಳಿ ಎಷ್ಟು ಮಾನವೋ ಸಕಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಕರಡಿಗಿರುವಷ್ಟು ರಕ್ಷೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗುವವು. ಒಂದು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕರಡಿಯನ್ನು ಮಾನವನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಕ್ಷಕ್ಕೆ ಭೀಮರಾಯರೂ ಏಕೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ನೋಡಲಾರರು.

ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದು ತಮ್ಮ
ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು.

ಹಮುಸುರಾಯರ ಸಿತಪಿ ನಾಣಿ, ನಿವಾಸ
ವಾಗಿ ಕಳೆಯಿತು. ರಾಜರವರು ಕೋಪದಿಂದ
ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ವಿವಾಸರು ನೈಋತ್ಯ
ದಿಂದ ಭೀಮರಾಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ. ಅವರ
ಭುಜವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು "ವತ್ಸಿ
ಮಾನವನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರದ
ರಕ್ತ
ಯುಳ್ಳವನರು ಆತನನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆ ಏಕೆ
ಬದಲಾಯಿಸಿದಿರಿ?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು.

ಭೀಮರಾಯರ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆನಿತು.
ಬೆನ್ನದಿಂದ "ಆತನನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆ ಬದ
ಲಿಸುವುದು ನಾಸ್ತು. ನನ್ನ ವತ್ತಿರ ಆತನ
ಮುಂದೆ ರಕ್ತವಾಪ್ರದೂ ಇಲ್ಲ. ಮಂತ್ರ
ಗರಿಗೆ ನಾಸಿನಕಾಯಿ ಉಮರುವರೇ?
ಒಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಿ ನಾಡಿದಾಗಲಿ ಅದೂ ಇದೂ
ನೋಡೋಣು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೆನು ಎಂದು
ಹೇಳಿದರು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ.

ಬೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವರಂತೆ ಎಂಬ ವಿವಾಸ
ರೆಂದರು "ಕೇಳಿದರೆನು ಭೀಮರಾಯರ
ಮಾತುಗಳನ್ನು! ಎಂದರು. "ಕೇಳಿದವು,

ಕೇಳಿದವು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಹೇಳಿದರು.

ಮತ್ತೆ ಭುಜಂಗವನ್ನು ಕೂಗಿ ಆ ಕೋಣೆ
ಬಾಗಿಲು ಹಾಕುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಕರಿಚು
ತ್ತಿದ್ದ ಕರಡಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ನೂಕಿ, ಆ ಕೋಣೆ
ಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗಹಾಕಿದ
ಭುಜಂಗ.

ನಾಕ್ಟಿಡು ನಿಮಿಷ ಕೋಣೆಯಕಡೆ ತವೇ
ಕದವಿ ಬಂದ ನೋಡಿ ರಾವೇ ಸುತ. ಬೀಗ
ಕೆಳೆದರು ವಿವಾಸದ. "ನಮಸ್ಕಾರ, ನಮಸ್ಕಾರ
ಎಂಬ ಉದಾರಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು. ಬೇವ
ಗ್ಗುನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ
ಕಡೆ ನುಡುನುಡುಗುತ್ತಿರುವ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.
ಭೀಮರಾಯರ ಮುಖ ಮತ್ತೆ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ವಿವಾಸರ
ಮಂತ್ರರಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕುಂಟಾ ಹೊಗಳ
ದರು. ಒಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯನಿತ್ತ ಬೇವಗ್ಗು,
ಭುಜಂಗ. ರಾಜರವರು ಮಾತ್ರ ಈ ನಾಟಕ
ರಸನತ್ತಾಗಿ ನನಗಿದ್ದಕ್ಕೆ. ವಿವಾಸರ ಬುದ್ಧಿ
ವಂತಿಕೆಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಕಪ್ಪು — ಇಪ್ಪು

ಅಣ್ಣನ ಕೂಡೆ
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು
ನಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಬಲು ಕಪ್ಪು
ಅಕ್ಕನ ಕೂಡೆ
ಸಿನೀಮಾ ನೋಡಲು
ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಬಲು ಇಪ್ಪು
ಅಜ್ಜಿಯ ಕೂಡೆ
ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು
ಕೂಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಇಪ್ಪು
ಅಜ್ಜನ ಕೂಡೆ
ವಾಠವ ನೋಡಲು
ಕೂಡುವುದೆಂದರೆ ಬಲು ಕಪ್ಪು
ಅಪ್ಪನು ತರುವ
ತುಪ್ಪದ ಬೋಸೆ
ತಿನ್ನುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಇಪ್ಪು
ಅಮ್ಮನು ಕೊಡುವ
ಕಪ್ಪಿನ ಮದ್ದು
ಕುಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಕಪ್ಪು
ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿನ
ಕೆತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು
ಕಂಡರೆ ನನಗದು ಬಲು ಇಪ್ಪು
ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ
ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು
ಸವಿಯದೆ ಬಿಡುವುದು ಬಹು ಕಪ್ಪು
ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳೂ
ಜಿಲ್ಲಾ ಚಂದಮಾನನ
ಓಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಇಪ್ಪು
ಮೇಷ್ಟರು ಹೇಳುವ
ಕಪ್ಪದ ವಾಠವು
ಓಡುವುದೆಂದರೆ ಬಲು ಕಪ್ಪು

—ಎ. ಕೆ. ಸುಂದರ್, ಮಂಗಳೂರು.

ನಗೆದನಿ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೋಲಿಸು— ಏಯ್!— ನಿಲ್ಲು.
ಸೈ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಲೈಟ್‌ನು ಯಾರದು ಸೈ ಕಲ್ಲು?
ಸವಾರ—ಈ ಸೈ ಕಲ್ಲು ಸರ್ಕಲ್‌ನ ಪಾವ್ತಿ ಕ್ಕೆ
ರದು ಕಣಿಯ್ಯ.

ಗುರು—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ, ಸಿಪ್ಪಾ?
ಸಿದ್ಧ (ತಲೆಕೆರೆದು), ಹೆಂಗಸರ ಮೈಮೇಲೆ
ತುಂಬಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಸಾರ್.

—ಎ. ಯಂ. ಜಯ.

ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರು— (ಹರಿಕಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾ)
ಏನ್ ಪಾಪಿರಾ! ಹರಿಕಥೆ ಮುಗಿಯುವುದ
ರೊಕ್ಕಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋ
ದರು. ಆದರೂ ನೀವೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ
ಕೂತಿರಿದ್ದೀರಿ. ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ

ಕುಳಿತವ—ಅಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ; ನಾನು ಹೇಗೆ
ಹೋಗಲಿ? ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿರುವ
ಜಮಾಖಾನ ನನ್ನದೇ ಇರುವಾಗ ಹೋಗು
ವುದು ತಾನೇ ಹೇಗೆ?

—ಬಿ. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭ.

ಒಬ್ಬ—ಅರೆ! ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಾನೇ ಎಚ್
ಕೆಂಪಿನಿ ಮುಂದೆ ಉರಿಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ
ನೀನು! ಇದೇನು ಆಗ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯೆ?

ಕಳ್ಳ—(ಪೋಲಿಸ್‌ರಾಣಿ ಮುಂದೆ) ಅದಕ್ಕೇ
ಬುದ್ಧಿ, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬಿಸಿಲೂಂತ ತಣ್ಣಗಿರ
ಲಿಂತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದವ್ರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ.

—ಹೆಚ್. ಎ. ಎಸ್. ಶರ್ಮ.

[illegible][illegible]

ಕರ್ತೃ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿ
ನೀರಿನ ಪವನ ಚಂದ್ರನು ಮಧ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ
ನಾಯಕನೇ ನಾನು. ತವ ಸುರಕ
ರಾಮ, ಹೆ. ಚಿತ್ರಗಾರರಿಂಬುವರು ನಮಗೆ
ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು. ರಚನೆಯು
ಮಧ್ಯ, ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕಾವಿ
ಕವಿಗಳು ನಾವು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಹನು.
ನೀರಿನ ಪವನ ಚಂದ್ರನು ಮಧ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ
ನಾಯಕನೇ ನಾನು. ತವ ಸುರಕ
ರಾಮ, ಹೆ. ಚಿತ್ರಗಾರರಿಂಬುವರು ನಮಗೆ
ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು. ರಚನೆಯು
ಮಧ್ಯ, ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕಾವಿ
ಕವಿಗಳು ನಾವು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಹನು.

—జంబనూన.

“ಕುಂಭಕರ್ಣ”

ರಾಜಾಜನ ಅಗಲ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿರಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಬೆಳೆದಂತಹ ಗಾತ್ರವು, ಮನಸ್ಸು, ಸಹಜ ಅಸೆಮ್, ಒಲವು ವನು. ನಾಡಿಗಟಲೆ ಅಹಾರ ಬೇಕು, ನಿಜ ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ವಶ್ಯಕ್ಕೆ ಅರತಿಂಗಲು ನಿಶ್ಚ. ನಿಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೈ ಮೇಲೆ ಒಡ್ಡುವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೊದ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತಾಗಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ. ನೂರಾರು ಜನ ಕ್ಷೌರಕರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾಡೆ ಮೊದ್ಡ ಮೊದ್ಡ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

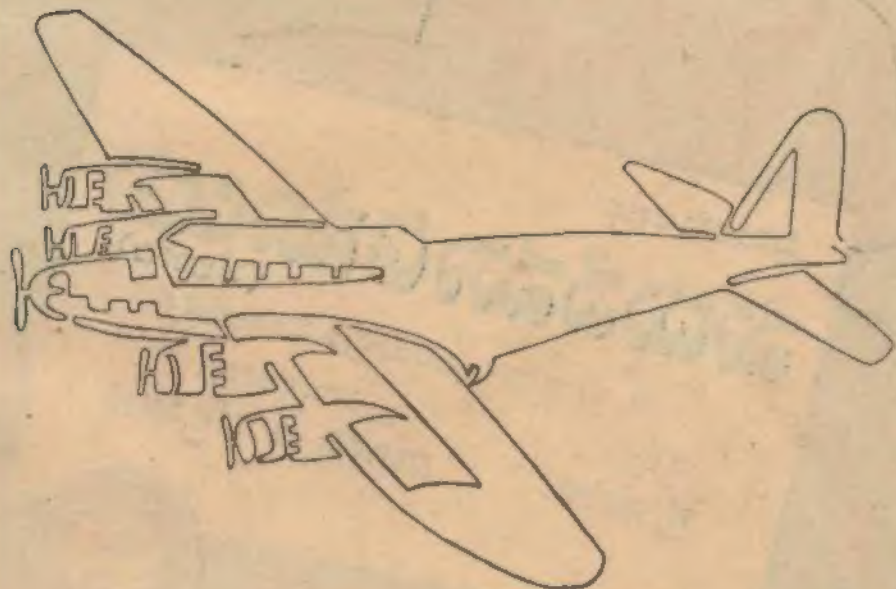
ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಯ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ತನ್ನ ತನು, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಗಿ ಸುಮಂಜಸರು. ಕಾಣು, ಸಿದ್ಧಿ ಸುತ್ತಿ ಕುಂಭಕರ್ಣ ನುಸುರಿ ಬಿಂಬುವಂತೆ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಅದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಿನ ಮೊದಲೆ ಮಗಿರಲಿಕ್ಕಿ, ಮನೆ ಯೋಡು ಮೊದ್ಡ ಗುಡಿಗೆ ಎತ್ತಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆ ಸುಸೂಕ್ತೆಂಡ ಅವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಿದಂತಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ, ಕಾಡಿಸು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಯೂ ಅಂದಕಾರ ಕೂಡಿ 'ಮಾ' ಹೇರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಹು ಬಡಾಡಿದರು; ಸುಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತನು, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸುತ್ತಿವರ ಕತ್ತಿಗಳ ಸ್ವಲ್ಪ ವತ್ತಿಲ್ಲ. ಹುಸ್ರಾದ ಯಾಗುತ ನಡೆಯಿತು.

ಯಾಗಿಯೇ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೇಗಿಗುತ್ತಿರುವಾಗೆ ಮೂರನೆಯ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ನೋಡುವ ಒಬ್ಬ ಗಡ್ಡವನು, ಕಿವಿಯೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು 'ಅಯ್ಯೋ' ಎಂದು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬನೇ, ಹೇಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡು. ಹೇಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸುಗಮ 'ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರು ಅ ಗಡ್ಡವನು 'ನಾನು ಹೀಗೆ ಕಾಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಡು, 'ಅಯ್ಯೋ' ಮಾಯ' ನಾನು ನೋಡು ವಿದ್ಯೆ ಕಂಡು ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಂದಲೂ ಎತ್ತಿ ವಿದ್ಯೆ ಮಾಡ ಬಿಡು. ಎಂದಂತೆ ಅ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕಡು ಯೋಗಿಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮೂರನೆಯ ಕುಂಭಕರ್ಣದಂತೆಯಿತು. ಅಂಥಕಾರ ತನು ಲಿರು. ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಿದಂತಾಯಿತು ಈಗ ನಾನು ಎತ್ತಿವೆ' ವಿದ್ಯೆಗೆ ಬಂದೂ ತಿಳಿಯ ದಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಕಾಣದಿದ್ದ ಮೊದಲೆ ನಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗಳು ಹೇಗೆ ತಾನೇ 'ಅಯ್ಯೋ' ಎಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಕ್ಷೌರಿಕರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಗಾಢರಿಯಾಯಿತು, “ಅಯ್ಯಾ! ನೋಡು! ಈಗ ನಾವು ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಹಾರಾಜನ ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ನೋ ಆರುತಿಂಗಳು ನಿದ್ರೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ? ನಾವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಬಗೆ ಏನು?” ಎಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಗೋಳಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಗಡ್ಡದವ ನೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾರಿಗೊಂಡು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾರದ ಪುಡಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೊಟ್ಟಣಬಿಟ್ಟು ತೂರಿಬಿಟ್ಟ. ಪಾರದಪುಡಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಘಾಟು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಘಾಟಿಗೆ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಹಾರಾಜ ಒಂದುಸಾರಿ “ಆಕ್ರಿ” ಎಂದು ಸೀನಿದ. ಕೂಡಲೆ ಕ್ಷೌರಿಕರೂ, ಗಡ್ಡದವನೂ, ಕುದುರೆಯೂ, ಕತ್ತಿಗಳೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಪುಪಾಕಿ ಗುಂಡಿನಂತೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಬದುಕಿತು ಬಡವನವ ಎಂದುಕೊಂಡು ದಿಕ್ಕಿಗೊಬ್ಬರು ಓಡಿಹೋದರು.

—ಎಸ್. ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಅಜ್ಜಂಪುರ.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಎಸ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ - ತಿರುಪತಿ

ವಿಜಯ ರವರ
ಮದುವೆಮಾಡಿನೋಡು
 (ತೆಲುಗು)

40 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯಭೇರಿ ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿದೆ
 ನಿರ್ಮಾಪಕರು:

ಡೈರೆಕ್ಟರ್ :
 ಪ್ರ. ಸಾ. ದಾ.

ನಾಗರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರಪಾಣಿ

Chandamama, May '52

અરસુતન

Photo by Pranlal K. Patel

